

P V I S

1 6 1 8

I. Conradi Rittershusii Paraphrasis Psalmi XC nuptiis dic.	
II. Berzmanni paraphrasis Psalmi. Naturi, 121. 91. 123. 124.	
III. Berzmanni paraphrasis Psalmorum 22. 16. 09.	
IV. Berzmanni paraphrasis Psalmi 08.	
V. Berzmanni Epipemphicon Psalmorum 91. 97.	
VI. Berzmanni Psalmi. 104. 0. 19.	
VII. Poletani Paraphrasis Prometei Ione	XXIX. Eitelauer Johanni Ernesto
VIII. Munderphii paraphrasis Ione.	capit. Anhaltino v. Alberto Voite dictus.
IX. M. Iacobi Gregorii Jonas.	XXX. Angelii ad Bartheleum de Wschmütz.
X. Johannis Fabri de Nativitate Christi.	XXXI. Memoriae Damielii Diepholdii.
XI. N. Theodori de Nativitate Christi.	XXXII. Abrahami Cremeri de suspensione ad Bohem.
XII. Wiltzeri Ode de Redemptionis Obere.	XXXIII. Propemptica Fyfelio et Cremero dicta.
XIII. Optii de Peccatu Christi ad Inferos.	XXXIV. M. Victori, cum renuntiaretq. Rector.
XIV. Pomarii Heptas simulacra Resurrectionis.	XXXV. Ode Sapphica in Doctores Honoratus
XV. Sfortiorib. ubiq. impudentissimis.	Fyfelii &
XVI. Trautmanni instructio p. vero Lutherano.	XXXVI. In Magisterii Honore J. Van. Cram.
XVII. Praetorii Epistola Germaniae ad Electores.	XXXVII. Merzmanni in honorem Magisterii
XVIII. Moiti & Ruma ad Christianum Pr. Anhalt.	zii Lipsensii XX juvenum.
XIX. De reb. gestis Johannis Ernesti Pr. An.	XXXVIII. H. Rostii in Magisterium Haberlandi.
XX. Henrici ab Eichen ad Maunicium Typog.	XXXIX. In Magisterium Coppenui
XXI. Abrahami Cremeri ad Electore Brand.	XL. Berzmanni Herdesiani.
XXII. M. Amlingi ^{es. 1701} Statulatio in Natalem	XLI. Christiani Vogleri.
Rudolphi Principis Anhaltini.	XLII. Abrahami Theobaldi.
XXIII. Moiti in Nuptias Rudolphi Pr. An.	XLIII. M. Coppenui Gratiam. Titio in Magisterio
XXIV. Berzmanni Eclogae Rodolphus.	XLIV. De Virginitate Conulari Trese...
XXV. Bromii Nuptiis ratis Rudolphi Pr.	XLV. De Virginitate Vittaziatu Gelami.
XXVI. Wrsini et N. Jeno Nuptiis	XLVI. Apocryporum Polidionum sigula.
eiusdem.	XLVII. Nuptiis Petri a Jena.
XXVII. Parentalia Augusto Electori a	XLVIII. ... Pucneri.
D. Maiore habitata.	XLIX. ... Richardi.
	L. Wolfgangi Hanen.

DE SALVTA

RI NATIVITATE FI-
LII DEI, ET SEMPER VIR-
GINIS MARIAE, IESV CHRI-
sti, Domini, Servatoris, & Mediato-
ris nostri unici,

*Carmen pio studio factum,
dedicatum*

ILLVSTRISSIMIS
ET GENEROSISSIMIS PRIN-
CIPIBVS, AC DOMINIS, D.
FRIDERICO VVILHELMO, & Domino
IOHANNI, Fratribus Germanis, Ducibus Sa-
xonix, Landgraviis Thuringix, Marchio-
nibus Misnix, &c.

*Quorum salus, dignitas, fortuna, subjectissimis
precibus commendantur Christo Iesu,
omnes, ab auctore*

IOHANNNE FABRO
Rothagense, M.

IENAE.

Typis Tobia Steinmanni, 1589.

Π Ρ Ο Σ Φ Ω Ν Η Σ Ι Σ.

Versus hos tenues, parumque cultos,
 Sed plenos pietatis eruditæ,
 Vobis offero P R I N C I P E S benigni,
 Summisque rogo, precorque supplex,
 Istos ut patiamini placere
 Vobis, meque simul malum poetam,
 Sed qui sum melior futurus olim,
 Ni fors invida me vacare Musis,
 Et sacris quoque literis vetabit.
 Non est ingenium mihi negatum,
 Et fortasse mihi eruditionem
 Spornendam minimè queam parare,
 Quæ templisque sacris, scholisque doctis
 Afferret decus utile, ac honestum.
 In quo me D E V S ipsemet juvabit,
 Qui de pulvere suscitans egenum,
 Alto collocat in gradu, bonisque
 Optatis cumulat, facitque magnum.
 Quod si, Saxonix D V C E S, favorem
 Vestrum consequor, haud maligniorum
 Formidabo sales nigros, & ungues.
 Vos servet D E V S optimus benignè,
 Florentes opibus, bonisque cunctis,
 Quæ vitam faciunt beatiorem,
 Principesque pii, Ducesque fortes.

ριστὲ ἀζώω ἄφθιτε ἢ θεοῖο,
 καὶ θεὸς αἰὼς ἐὼν, ὥστε σὲ ἐστὶ παλιῆρ,
 εἴνεκα δ' κέρδεις προλιπῶν τ' ὀλύμπιον αἶκοκ,
 ευρυάλης κόσμου ἤλυθες εἰς τὸ μέσον,
 ὦ ἐπιζώωσιν θνητοὶ κακοὶ, εἰδὲ δίκαιοι,
 οἷς τε λόγοισι θεοῖς εἰ φίλον ἐστὶ παθεῖν.

δεξάμενός τε δέμας θνητὸν, φύσιν ἠδὲ βροτῆην,
 γυῖά τε ὠκύμοροι ποῖα ἔχουσι βροτοὶ,
 ἀνθρώπων γέγονας, πῶ γαστέρα παρθένου ἐσδύς,
 ἣτις ἀπειρεῖς αἰετῆς φιλότιμος ἔφυ.
 εἰδένι γάρ ποτε ἀνδρὶ μιγῆσα φίλον τέκεν υἱόν
 τῆς ἀγίας δυνάμει πνύματι, ἠδὲ θεῶ.
 εἶτ' δ' υἱὸς ἔης σύχρῖς ἐναλίγκι ἡμῖν
 ἀνθρώποις, καρπὸν τοῖσιν ἄρρα φέρει.
 ἀλλὰ σοὶ ἐστὶ νόμος καθαρὸς, καὶ γλῶσσα ἀμύμων,
 ἀμμόρω ἀμλακίης, παλιόδαπῆ τε κακῆ.
 ἡμῶν δ' κραδίαι μετὰ καὶ ἀμαρτιάδ' εἰσὶν,
 καὶ κενεοφροσύνης, καὶ δόλου, ἠδὲ φόνου.
 ἡμῶν πᾶν τὸ νόημα κακὸν, πάντες τε λογισμοὶ,
 ποιηταὶ συγερῶν ἐσμὲν ἀμαρτιῶν.
 τῶν δ' πεφύκασι δειχέγονοι κακὸν αἴτιον ἡμῖν
 οἱ τοκέες, τὰς μὲν πρῶτα ποίησε θεός.
 τοῖς μὲν γὰρ ψυχρῶ καθαρθῶ ἐπέθηκε, νόον τε
 σώφρονα ὁ πλάσης, τῆς κακότητος ἀνδρῶ,
 καὶ αὐτὰς παραδείσον ἐς ἡμερόεντα ἔθηκε,
 ἐς τὸν κάλλιστον τερπνότατόν τε τόπον,
 ἀνθεσι κοσμηθέντα ἔρασι, ἠδὲ φυλοῖσιν
 βλάσσι, καὶ τοῖς δένδρεσι παλιόδαποῖς.
 ἐνθάδε οἰκίσθη αὐτὰς θεῶ ἠνδανε θυμῶ,
 τῷ θεῶ, ὅς μιν παύσοφον ἦτορ ἔχθ.
 οἴγε μὲν ἐν ζώεσκον ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες,
 δυσυχίης πάσης νόσφιν, ἀτερξίε πόνων.

ἔδ' ἐτροφῆς ἐχάτην, καὶ ὅλως ἐκ ἐδενὸς ἐσθλῶ
πάντα περιζομένε παντοτρόφοιο θεῶ.
ταύτῃ ἢ τριπόγητον ἐβέλετο θεῖο ὁ πλάσης
ὀλβιοδαιμονίῳ εἶναι ἀπφρεσίῳ,
ἐκ ὀλιγοχρόνιον, τῆ' ἐποιτο τὰ ἀχθεα πικρὰ,
καὶ μέγα δυσνίπλων πλῆθ' ἀμαρτιέων.
ἀλλ' ἐχ, ὡσε θεῶ, τῷ ὄφ' κακῶ ἠνδανε θυμῷ,
πλείω ἀπιστοσύνης, δυσθανάττε τε δόλῳ,
ἔτ' ὀπιφθονέων μακάρεσσιν τότε ἀνθρώποισιν
ταύτῃ πλὴν ζωῆ, ἢ ἀμέριμν' εἶναι,
ρήμασι τὸ πρῶτον ψύδεσσιν πέπιθε γυναῖκα,
τῷ πρῶτοπλάσῳ ἠνίνα ζεῦξε θεός,
ἀνθρώπων ἐπ' κλισεῖ θεῶ ἀθανάτοιο,
ὅ, τί ἐνὶ κρατερῷ αὐτὸς εἶπε λόγῳ
πάντων τῶν δένδρων γλυκερὸν τὸν καρπὸν ἔδεσθε,
ὅσα μὲν δάσῃς ἔτ' ὁ κῆπ' ἐχέ,
οὓς ἢ φέρει καρπὸς δένδρον μέγ' ἐν παραδείσῳ,
δειδῆς, μακρὸν, καὶ ἐρατεινὸν εἶναι,
ἔποτ' ἔδεσθε, ὅταν μὲν γὰρ ποιήσετε τῆτο,
ὑμῖν τότε εἰσῆται τῆ βίοτιο τέλ'·
ἀλλὰ Γυνὴ μεγάλησιν ἀτασθαλίησιν νόοιο,
ἐπίσσε θεῶ, ἀλλὰ πείησεν ὄφ'.
τῶν ἐν ἀφαιμένη καρπῶν τῆ δένδρεσσιν αὐτῆ
ἠδ' ἔπειτα ἐπ' ἀνδρὶ ἔδωκε φαγεῖν.
Δὴ τότε παλοκρατῆρ θεός ἀνθρώποισι χολωθείς,
καὶ ἀπλων χαλεπὸν πάντα τὸν εἶο χόλον,
ἤθελεν αἰψά κακῶς ὀλέκην δι' ἀμαρτιάδα κείνῳ,
καὶ τῆς δυσφῆμ' εἵνεκα παρθέσεως,
ἀλλὰ σὺ χρεῖσε θεοῖο φίλον τέκ'· ἀφθιτον αἰεὶ,
ὅς τῆς ἀμενίης ἐμπεδός ἐσσι φύλαξ,
ἐκ ἠνέχες ἰδῶν, τῆς ἀνθρώπων δι' ἐλεηθεῖς,
τὸν γενεήηρα τεὸν τῶς προσείπεσ ἔπη·

ἐκ ἑσ' , ἐδὲ ἔοικε πάτερ κύδιζε , Φίλιζε ,
ἔργον ὀλέαζ σὲ πλάσματ' ἀγχιθέε ,
εἰ σὺ εἶν ἀγαθὸς θνητῶν ἐθέλεις μόρον αἰνόν ,
κἔκ ἐμὴ μνείαν ἔχεις σῆς ἐλεημοσύνης ;
συγγνώμην ποιεῖ δειλοῖσι βροτοῖσι , καὶ αὐτὰς
σῶσον , ἐμ' ἕα σὲ εἰ πάτερ ἐοίλε Φιλῆϊς .
αὐτὸς μὲν γὰρ ἐγὼ ποτ' Ὀππλομένων ἐνιαυτῶν ,
ταύτην ἴην μερόπων τίσω ὑπερβασίην ,
σαυρωθεῖς τ' ὀλέσω τ' ἐμὸν βίον , ἠδὲ σαώσω
τῶν γέν' ἀνθρώπων ἐξ αἶδαο δόμων .
τέτοις σέο πατὴρ γλυκεροῖς ἐπέεσσιν πεποιθὼς ,
παῦσεν ἐόν τ' ἔμ' μείλιχ' αὐθις ἐών ,
ἠδὲ σὲ τ' ῥύσῃν θνητῶν διατάξεν ἀλιτρώων ,
ἔ τότε ζώοντων , καὶ πόλε ἐσομένων .
βέλετο γὰρ πάντας τῶ σὲ ἔπει ἐμβεβαῶτας ,
ἀθανάτας μείλιχ' Ἰεσπεσίε τε βίε .
ἔσρωε ἐν Φίλε χριστὲ σέθεν , καὶ οἴκητ' ἀπαυστ' ,
καὶ πλεόν ὄνοίης κῆρ , ἰδὲ μείλιχίης ,
ἔ' ἀπο ἀθερίοιο δόμου σὲ προῆγεν ἐς αἶαν ,
ἐνθάδε σῶμα λαβεῖν ἀνδρομέην τε Φυήν .
καὶ γὰρ τὰς θνητὰς περὶ κῆρ σὺ χριστὲ Φίλησας ,
ἐχθίστας ὄντας σὲ πατρὶ ἐρανίω .
ἐς χθόνα ἐν ἔλθων ἀπὸ ἀθανάτοιο γενέθλης ,
γῆθησας θνητὸς σῶμα βρότῃον ἔχων .
αἰὲν ἀτιγῆ ἐδὲ σὲ χριστὲ ὀμδὲ Φίλιζε
ἔ θεὸν ἀθάνατον καὶ βρότῃον ἄνδρα ἔμεν ;
εἰ μὴ εἶν μῆνον θεὸς ἀνθρώπου ἐδυνήθης
σώσων , καὶ τ' ὄφιν , τ' θανάλον τε δαμάων ;
ἔχ' ἔτω θεμῖς ἦν , ὃ γὰρ ἀνθρώπ' ἀκακὰ ἔρξεν ,
ἐλομένην τε πατρὸς μῆνιν ἐγέρε τεῖ .
τῶ γε καὶ ἀνθρώπων σωτήρα ἐδὲ βρότῃον εἶναι ,
ἄξιον ὥστε φέρων μῆστον ἀμαρτίσυνων .

ἀλλὰ ὁ ἄνθρωπος μὴ ἐτλήεσ ὧπα ἰδέασθαι
τῷ θεῷ, ὃς ζάκοις ἢ βαρύμηνις ἐν,
τένεκα τῷ θνητῶν σωτήρα εἰοικε καὶ αὐτὸν
ἐμμεναι αὐλόγονον πάντοτε τὸν θεόν.
ὅτι ἡ αὐτομάτη ζωὴ θεός ἐστι, ἢ ἔπω
τὸν θάνατον δύναι παχέμεν, ἢ ἐ μόνον,
τῷ τοίνυν σωτήρα μιᾷ ἐν ὑποστάσει ἐχρήσθη
ἄνθρωπον θνητὸν, καὶ θεὸν εἶναι ὁμῶς.
τύνη ἐν, ὡ σῶτερ, ἐὼν θεὸς ἕως ἀληθείας,
τῆς κέρας ἐγένεσ ἀκυμόροιο τέκος.
ἡμασι τοῖς, ὅτε αὐγασθῶ, βαλῆσι θεοῖο,
Μένω τῷ κόσμῳ ἐμβασιλευσεν ὅλα.
ἔτι γὰρ δασμὸν θνητοῖς ἐπέτελεν ἅπασιν,
οἱ τότε ζώσκον γῆς ἐπὶ δρυχόροισι.
Δὴ τότε ἐν ἀνῆρ τε γυνή τε ἐπέειπε πᾶσα
εἰς πόλιν ὡς εἰσελθεῖν ὅτι τάχιστα ἐν,
τένεκα καὶ μακρά μὲν ἔμνησθησθαι Ἰωσήφ
βῆ ἐς Ἰσραὴλ ὃν προλιπέσα δόμον.
ἦλυθε δ' εἰς Δαβίδοιο πόλισμα, ὃ Βηθλεὲμ ἐστὶ,
ἔμ μακρὸν μὲν εἶναι, γῆν δ' ἐρεβώλαι ἔχον,
τῆς γὰρ ἀπ' Ἰερουσαλὴμ τόδε ἔλαβεν ἔνομα ἄστυ,
τῆς μὲν γὰρ πόλεως Βηθλεὲμ ἐστὶ δόμος.
καῖσε ἡ ἐρχομένη καὶ ἀλύματι ἐμμορε πλείους
παμπόλλων ξείνων ἠδὲ ὑποζυγίων.
ἦκε ἡ ἡτοκείσθαι καιρὸς, καὶ γείνασθαι ἕνα,
τῷ σῶτηρα βρεθῶν, χεῖρὲ σέ, ἀμβρόσιον.
ἐν σπηκαῖ σὲ φίλη μήτηρ τέκε χεῖρὲ ταπείνω,
ὃς μόλις ἀχθοφόρος δεκτικὸς ἦεν ὄντα,
καὶ σὲ νέον γεγαῶτα κάπη ἐνέθηκεν ἐχέσθαι
χόρην, ὃν ἡμίονοι ἤσθιον, ἠδὲ βόες,
ἐδὲ ἐνὶ στρώματι τρυφεραῖσι σπάρξε, ἢ ἔτι
ἦκε περὶ χρύσειον νηγάτεον τε τροφόν,

ἐν σερραῖς δ' ὀθόνας ὀλίγησί τε, τῆς ἰσῆς ἀνάγκης,
θεῖον καὶ ἀπαλὸν σῶμα τύλιξε τεόν.
Ἐ γὰρ ἐν ἀλλοτρίῳ οἴκῳ τέκε, ὡς ἐν ἑδρῶν
εἶχε μέγῃ, μήτηρ καίπερ ἑξέσα θεῶ.
ὦ μέγα θαῦμα, βροτοῖς ἐκ ἀνθρώποισι νοητόν,
θεσκελον ὡς ἔργον θαυμάσιόν τε λίλυ,
ἐν φάτῃ κείται, ἔμεσος ὁ ἔρανος ἐστὶ,
ὃν γε ἐποίησεν, πάντα τε ὅσα πέλει,
κύριον ὑψίστω ὅς ἔχει ἐν αἰθέρι θεῶν,
νῦν βρέφῃ ὡμοῖσιν σπάργαντα ἀμφὶ ἔχει.
ἔπειθε δέχεται θεοῖς γλυκῶ ὄμμασιν ὕπνον,
τῆς ἐν ὀφθαλμοῖς νῦν ἔχει ὕπνον ἑδρῶν.
ἔτιν' ὁ πλάτῃ φέρει τὰ ἀπανθ' ὅσα ἐστίν,
αὐτῷ τῆς μητρὸς νῦν μέμηλε γάλα.
ὦ νῦν κοινῶς τοκέϊσ' σωτηρίας ἑξέσα
τέτυξ, ὡς πλείστην ἔλλαχεσ' ὀτυχίῳ;
ἔπειθε τοιαύτη νῦν ἔσεται, ἔδῃ περὶ ἔσπε,
ἔξ ἧς ἐποίησεν ἔρανος ἠδὲ γέν.
ὦ νῦν τρεῖς τε μάκαρ, ἔ τετράκις, ἢ ἐν ἐτέχῃ
παισίων σάλης χριστός, ἀναξ τε βροτῶν.
εὐπομῆ νῦν χαῖρε αἰεὶ, καὶ χαῖρε ὀσηκός,
ὡς ἐν ἀχραλῇ χριστὸν ἐτίκτε κόρη.
χαῖρε κόρη μεγά, ἢ πολὺ ἀγλαὸν ἕον ἐτίκτες,
ἕον, ὅς ἀνθρώπους ἐξ αἰδαο ρύει,
καὶ σώζει πάντας τὸς πισεύοντας ἐς αὐτόν,
οἷσι νέμει ζωῆς χάσματα ἔρανης,
καὶ σύχριστέ βροτῶν ὡς σῶτερ χαῖρε μάλισσα,
σῶτερ χριστέ βροτῶν χαῖρε μάλισσα αἰεὶ,
χαῖρε διδῶς θνητοῖς θυμῆρα πάντεσι ζωῶν,
τοῖσιν τε ἔρανόθεν χάσματα πολλὰ φέρων,
χαῖρε, ἔ ἦν ποιῶ λαβὴν πρόφρονι θυμῷ αἰοιδῶν,
ἀνδρῶν φιλοφροσύνης Ὀμενίης τε σέθεν.

σεῦ μὲν μέλιχίη, εὐνοιά τε ἐστὶ μέγιστη,
ἔδ' ἐσέθεν μεγάλη τέρμ' ἐλεήϊος ἔχθρ'.
ἀλλὰ ἐμὸν τὸ ἔπ' ἄκρον κενεὸν πέλει, ἠδ' ἀκροσμον,
γλώσσά τε μεῦ ψυχρὴν ἔμην' ἔδεν ἔχθρ'.
Ἐκ ἐξαυδᾶν δύνά) σὸν ἐρωτα μέγιστον,
ἢ ἄλις ἀνείοδ' ἄπραγμα σὸν δόδοκιμον.
πῶς ἔν, ἔδεν ἔχων σοὶ κρήγιον, ἔσομ' ἐσαυθίς
δύχαρις, ὦ σῶτερ χριστὲ ἐλεξίκακε;
σοὶ πισεύσω αἰεὶ, ἢ σὸν τὸ θελήμα ποιήσω,
σὲ δ' ἴπ' ἠγαθέω ἐνόματ' ἐλπόμεν'.
τὸ ἢ μὲ δ' ῥέζον τ' σὸν θεράποντα, δίδε τε
ὥστε αἰεὶ ἐν τοῖς σοῖσι μένομι λόγοις.
δ' ῥέζον πάντας τὰς σὲ φρεσὶν ἦσι τίοντας,
καὶ ἐμβαίνοντας σοῖσι νόμοισιν αἰεὶ.
τὸ ἢ μάλιτα δύω σῶσον κοσμήτορε λαῶν,
ἐν τῇ κιναρῖα οἰκίᾳ θεῖη πόλει,
ἀμφιβεβηκότε ἠμέερον τὴν παρῖδα γαῖαν,
ἦσ' ἡμῖν ἔδεν φίλτερον ἄλλο πέλει.
τὸ ἔν ἠμέερος πάτρης ἀρχοῦτε φύλαξον
πάντων χριστὲ μόν' πιστὸς ὅς ἐστι φύλαξ.
αἰοῖν γ' ὁ σῶοι, σὸς ἐστὶ καὶ ἡ πατρίς ἡμῶν,
Ἐ φέρει), αἰοῖν εὐλυχεύετε, καλῶς.
κλυθὶ καλεῦν' ἐμεῦ βασιλεὺς σε χριστὲ μέγιστε,
ἢ σὰ ἐμαῖς πρόφρων ἔατ' ἀνοιγε λιταῖς,
ἡμῶν τ' ἀρχοῦσιν ἀρετῆν τε, κλέτε, καὶ ὄλβον,
καὶ μὲ εἰρήνης ὄλβια πάντα δίδε.
ἔτω σὲ κλείσθ' ταύτη πάς ἐσθλὸς ἐν αἰῶνι,
πᾶς δώσθ' χαρίτων σοὶ γέρας ἠδὲ λεώς.
αἰὼς ἐγὼ οἰκίετ' ἐσεῦ κάλλιστον ἔπαινον
ἐν τοῖς χείλεσ' ἐμοῖς ἔχομ' ἀπαύλα χρόνον.
νῦν τόδε ἠγᾶμαι ἀρετῆν ἐκ ἀπρεπῆς ἄσματος,
ἀσεβείης ἢ πλεον νόσφιν ὑποκρίσεως.
Τέλει.

*Id 4212.
8.*

ULB Halle 3
002 391 589

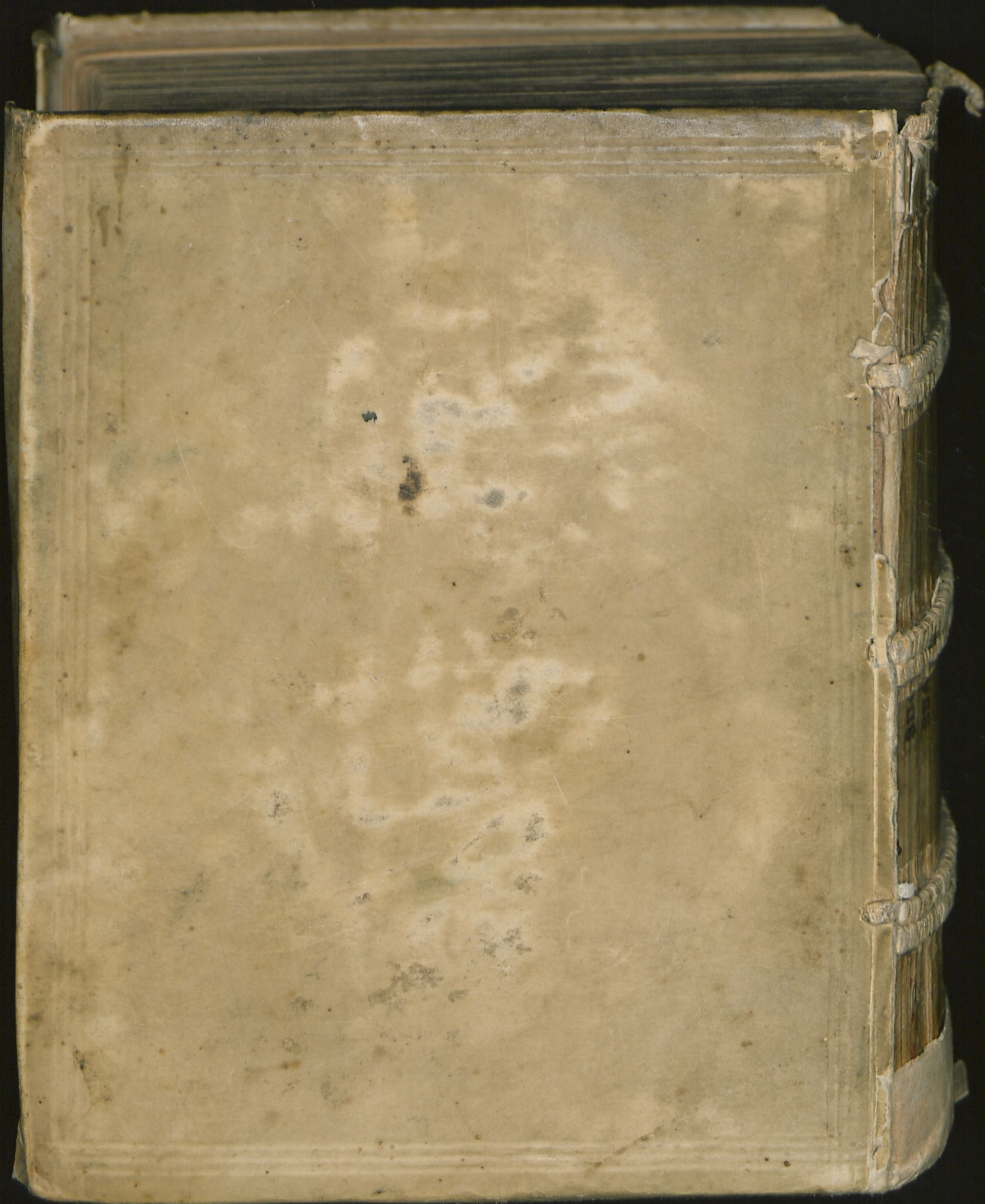
D

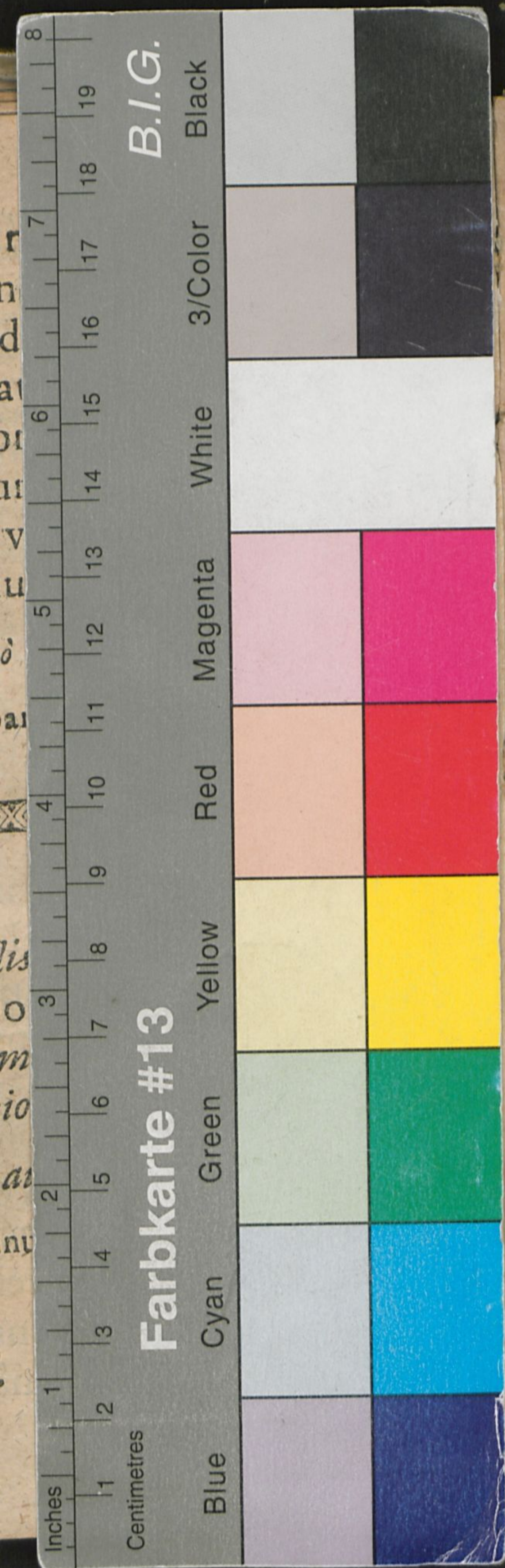
So

Ne

Vom

9
Q 2242

DE SALVTA
RI NATIVITATE FI
LII DEI, ET SEMPER VIR
GINIS MARIAE, IESV CHRI
sti, Domini, Servatoris, & Mediato
ris nostri unici,

*Carmen pio studio factum,
dedicatum*

ILLVSTRISSIMIS
ET GENEROSISSIMIS PRIN
CIPIBVS, AC DOMINIS, D.
FRIDERICO VVILHELMO, & Domino
IOHANNI, Fratribus Germanis, Ducibus Sa
xonix, Landgraviis Thuringix, Marchio
nibus Misnix, &c.

*Quorum salus, dignitas, fortuna, subiectissimis
precibus commendantur Christo Iesu,
omnes, ab auctore*

IOHANN E FABRO
Rothagense, M.

I E N A E.

Typis Tobia Steinmanni, 1 5 8 9.